

Statusrapport november 2012

Projekt: Fredens Brønde

Projektland: Niger

Tre mænd/drenge og en kvinde omkring en af projektets brønde.

Baggrund

Niger er ifølge FN verdens næst fattigste land, som ligger i det såkaldte Sahelbælte. Sahel betyder grænse eller kyst og her er der tale om ørkenhavets kyst. Det er her ørkenens store klitter flyder ind over den frodigere jord syd for Sahara. Langt størstedelen af landet ligger over den officielle dyrkningsgrænse på 350 mm regn om året således, at traditionelt landbrug ikke er muligt. Når regntiden kommer forvandles de store ørkenklitter til grønne bakker, så der er græsning til nomadernes dyr. Nomader udgør tyve procent af befolkningen, og de bevæger sig med deres dyr alt efter, hvor regnen er faldet. I den ni-måneders lange tørstid rejser de til kystlandene i Vestafrika for, at sælge deres dyr på de store kvægmarkeder. Nomaderne udgør en afgørende faktor i Nigers økonomi eftersom kvæg udgør den næste vigtigste eksportvare efter uran.

Produktiviteten af kvægopdræt er større i de store nordlige semi-ørkenområder end længere sydpå i det mere frodige grænseområde ned mod Nigeria. Men en forudsætning for, at nomaderne kan udnytte områderne er adgang til vand. Overfladesøer er der næsten ingen af, så nomaderne udgraver traditionelle brønde manuelt i klitdalene, hvor der er ca. 30 meter ned til vandspejlet. Problemet med de håndgravede brønde er, at de har en meget kort levetid førend de tilsander. Både staten og donorer har gennem tiden etableret cementbrønde i områderne, men vandet har skabt flere problemer end det har løst, ved blot at forårsage konflikter. Det har bevirket, at mange donorer er tilbageholdende med, at investere i områderne af frygt for at opildne til konflikt. I 2006 sikrede CARE Danmark midler fra EU til at etablere brønde på en ny måde i nomadeområderne og dermed demonstrere, at vand ikke behøver være årsag til konflikt men derimod kan være nøglen til fred.

Opnåede resultater

Fredens brønde blev evalueret af et eksternt konsulentfirma, som fandt følgende fem afgørende resultater ved udgangen af projektperioden.

- Projektet har bygget 15 dybe og solide brønde
- 30.000 nomader har fået sikret adgang til vand
- Hver brønd har en forvaltningskomité, for at sikre bæredygtighed ved at gøre lokale kræfter i stand til selv at sørge for deres brønd.
- Det blev etableret aftaler mellem alle brugerne (se billede af et dialogmøde mellem fremtidige brugere om regler for adgang til vandet) om hvordan vandet bruges – en type fredsftaler.
- Projektet har afholdt hygiejnekaravaner, hvor både mænd og kvinder er blevet undervist i hygiejne.

Vand til 2000 mennesker

Niger er ifølge både Verdensbanken og OECD en svag stat, hvilket er betegnelsen for lande som ikke formår at yde et minimum af basale serviceydelser til befolkningen. I projektområdet er der tale om kommuner med et areal så stort som Sjælland og med *en* bil til rådighed til at nå ud til befolkningen. Der er ligeledes et meget stort fraværd af donorer og Ngo'er, da zonen bliver betragtet som svær at arbejde i og med en skrøbelig sikkerhedssituation. CARE Danmark er en af de eneste Ngo'er som har været i Diffa siden fredsftalten i 1998, og bevillingen på 50.000 danske kroner fra Hesse Ragles fond har været medvirkende til at projektet kunne lykkedes med både at levere vand og etablere grundlaget for varig fred omkring vandet, i et ellers glemt område.

Helt konkret har bevillingen bidraget til etablering af en brønd og dermed til, at 2000 mennesker har fået forbedret deres adgang til vand. Før projektet havde befolkningen i området kun adgang til syv liter vand om dagen, imod de 20 liter som FN definerer ethvert menneske har ret til om dagen. Det har brugerne fået adgang til i dag. Slutevalueringen fandt gennem interview frem til, at kvinderne føler der er blevet løftet en tung byrde fra dem, nu da de ikke længere skal bruge nær så lang tid på at lede efter vand.

Bæredygtighed

Et afgørende resultat for at sikre nomadernes adgang til vand på den lange bane er, at projektet har formået at vise, hvorledes brønde kan bruges som nøgle til fred fremfor at være årsag til konflikt. Gennem projektets femårige levetid har der været vedvarende dialog med de kommunale, regionale og nationale vandmyndigheder, som har resulteret i at tilgangen fra projektet nu er blevet til den nationale politik på området.

Under projektets levetid blev problemstillingen om fredelig sameksistens og pres på knappe ressourcer kun endnu mere afgørende idet interventionen i Libyen sendte godt 80.000 unge mænd tilbage til Niger, med tomme lommer, men med våben i hænderne. I projektområdet formåede CARE at inkludere dem i den fredsskabende dialog, således at konflikter blev undgået. De viste sig under fødevarekrisen i 2012 at deltagerne i projekt Fredens Brønde brugte de sociale netværk de havde opbygget under den lange række af dialogmøder til information om hvor der var græsning tilbage, samt til hjælp med lån for at komme gennem krisen.